

Vážení příznivci jezdeckého sportu

Těmito náhodnými myšlenkami , bych ráda reagovala na budoucí volby naší ZPoČJF a hlavně vyvolala možnou reakci návrhu členů .

21 let žití, bytí v areálu chovu koní Svržno a od 12 let startujícím jezdcem pod ČJF (1990), jsem přesvědčená, že z jezdeckého světa mám jisté zkušenosti....

Vše je záležitostí pouze úhlu pohledu! Úhel pohledu je rozdílný od profesionálních „placených“ jezdců, hobby jezdců, licentovaných neprofesionálních jezdců, majitelů areálů, pořadatelů závodů, rozhodčích, zaměstnanců, návštěvníků závodů.... Proto je nezbytně nutné položit si základní otázky. Co očekáváme? Co jsme ochotni my jezdeckému sportu přinést? Jak dojít k dosažení spokojenosti všech? – Na tuto otázku si dovolím hned odpovědět – nesplnitelné.... Důležité je najít jakou si celkovou spokojenost.

Nemám nic proti stávajícímu výboru a překvapilo mě, že již nekandidují, ale je to jejich volba – a **všem děkuji , je mnoho věcí, které dokázali** – informovanost členů, Jump Tour, Dressage Challenge , mistrovství v naší oblasti.... Máme výborného sekretáře, super správce webu.... A co se týče diskutovaného plesu? Pro mě je to, jako když udělám závody , ve velkém stylu u mě doma a nikdo nepřijede – náklady musím nést já. Proto je škoda, že ti co chtěli ples ve velkém stylu, nemohli nést rizika podnikání. Na druhou stranu je to pro nás všechny velkým ponaučením nehnat se někam – na co nemáme! Všichni děláme chyby, protože jsme lidé. Co víc si můžeme přát? Spokojené členy, kteří chtějí jednotně bojovat za sport a místo na slunci pro Jezdectví... jakožto uznávanou disciplínu ...

Za JK KxK ACHK Svržno – nominuji Ing. Eva Mentlíková , A.Pittner , M.Koza, J. Rédl, Mgr.Jáchimová , nebo V.Hladíka, Z.Krpelu a J.Stronera - správce novinek a webu J.Voldřicha, protože neznám nikoho flexibilnějšího, sekretář Ing. J.Paleček a postupné zasvěcování své dcery J.Palečkové –Rajchmanové do této problematiky je třeba budoucího nástupce značně proškolit a připravit na nástrahy, které na sekretáře neustále čekají.... Jsem přesvědčená, že tito lidé se tomu mohou věnovat naplno.

Můj úhel pohledu – bývalého jezdce, majitele areálu, rozhodčího, stavitele, cvičitele, trenéra, pořadatele závodů , zaměstnavatele a matky.

S jezdeckou „kariérou“ jsem začala od dětství a první závody ve 12 letech (TJ Kaničky), pochopitelně díky otci. Od mých 16 let působíme ve Svrzně, kde v rámci dřívějšího sportu – jsem i já jela od ČJF na výměnný pobyt do Francie – pochopitelně za vlastní peníze, ale na doporučení. Účastnila se soustředění.... Absolvovala jsem mistrovství oblasti i republiky – junioři, ml.jezdci, ženy.. Vzhledem k tomu, že v rámci fungování si člověk musí vybrat svou cestu – moje cesta byla jasná – konec sportu – agroturistika, výuka jízdy na koni, pobyty dětí u koní - rekonstrukce areálu, zajištění zázemí a pak možná návrat ke sportu...Mezi tím Německo, Holandsko (sbírání zkušeností a zdokonalení jazykových možností). Návrat do jezdeckého světa pro mě byl formou vzdělávání – v 18 letech kurz cvičitele (1000,-Kč), ve 26 přihlášena na kurz (pro nedostatek účastníků v rámci celé ČR se kurz nekonal). **Na přihlášce stálo – Vzdělání je zodpovědností každého z nás!** a 27 letech absolvent kurzu Mezinárodní trenér jezdecké třídy B - podmínka bronzový odznak, střední škola a věk (12 500,-Kč kurzovné – roční školení o celk. nákladech cca 50 000,-Kč)- matka 2 dětí , další kurz a zkoušky stavitele parkurů (1000,-Kč plus školení a cesta), ve 30 let kurz rozhodčího skokového – 1000,-Kč + 1000,-Kč zkouška (drezurního jsem neabsolvovala zkoušky - bohužel) – matka 3 dětí. Před 3lety otevřen první kurz pro

stylové rozhodčí – a i zde, jsem opět byla jediná s kompletním vzděláním z celé západočeské oblasti! A věřte, že se mi opět samotné, tak daleko nechtělo, ale nikdo neměl čas nebo peníze (možná chuť nebo v tom neviděl smysl, až do té doby než začaly závody na styl...) Investice do „funkcionářství „ mám zpět za troje závody, kdežto trenér je na dlouhá léta návratnosti.

Za celé toto období jsem měla možnost poznat mnoho lidí z celé ČR - lidé, co žili celý život koňmi, novodobé majitele drahých koní, super stájí, trenéry... , ale i pamětníky a lidé, kteří zasvětili život koním jako poslání a předání dědictví znalostí dalším generacím... proběhlo mnoho diskusí..

Náš areál Svržno je též – jezdeckou školou pod ČJF, ale bohužel to nemá v očích veřejnosti nijakou váhu.. Stálý poplatek 1500,-Kč ročně...?...

Toto nemá být samochvála mé osoby – pouze ukázka toho – co mi dala ČJF – možnost členství, pojištění, sportu (mnoho přátel, fantastických zážitků při závodech , úspěchů i neúspěchů) a možnost sebevzdělávání a seberealizace! V každém případě si každý musí zvolit svou cestu. Děkuji , tímto všem , co to mysleli se vzděláváním členů dobře.

Na druhou stranu mě mrzí, že češství je stále možné..(obcházení a vymýšlení možností úniku před pravidly ..) . Jezdecké fungující areály bez registrace, nekvalifikovaní cvičitelé, trenéři, přeskokování fáze vzdělávání, jezdecké tábory , výuky jízdy na koni po celé ČR bez kvalifikací – to vše je to, že lidé nechtějí investovat , ale jen „kasírovat „. Vše již bylo vymyšlené.. Po pádu klasických jezdeckých oddílů nám všem obecně, chybí široká členská základna – od kydání, ježdění, závodění, pomáhání si vzájemně, tolerance , společného soužití a respektu , k tomu jsem přesvědčená, že dřív byli všichni vedeni a vychováni -ke sportu a soutěživosti, ne k byznysu . Dnes se všude učí, ale pak mají jen možnost vlastního koně a to je pro tu širokou „masu“ konec.

Dnes je jezdecký sport jedna velká individualita, všichni si za to platí, tak si všichni budou dělat, co chtějí.... Respekt (vůči autoritám, rozhodčím a druhým), Tolerance a Ohleduplnost jsou neznámé pojmy. Naši jezdci za hranicemi – jsou pokorní a řídí se danými pravidly dané země....

Poplatky členství stálý problém – dnes z 5 klubů je jeden, proč by platili všichni....

Byť jsem sama proti sobě nevidím důvod, proč by jezdci či kluby měli doplácet, když já přijedu na první závody jako rozhodčí – dostanu 1000,-Kč – to je přeci proti logice a nedivím se, že se to někomu nelíbí.. Moje licence stojí také jen 500,-Kč. Jsem pro, aby se nezvedali poplatky pro jezdce a oddíly, ale rozhodčí buď udělají den pro oblast zdarma, nebo to zaplatí třeba 500,-Kč.....

Celé to píšu z jednoduchého důvodu – fandím všem jezdcům, kteří se aktivně podílí na jezdeckém sportu, (chodí do práce, kde vydělají peníze a sport mají jako hobby), pochopitelně i profi stájím, jejichž je to denní chleba, protože jsem přesvědčená, kdyby jich nebylo nemusíme pořádat závody, rozhodovat, stavět parkúry či drezúrní obdélníky, tratě .. nebude komu. V republice jsou úžasné areály a jezdci nám ujíždějí za hranice...

Závody , výše startovného versus výhry, omezení startujících, odměny rozhodčím, možnost účasti – kategorizace jezdců, vesty, přilby... to vše už bylo a je vymyšlené. Je třeba jen najít společnou cestu – opět úhel pohledu - jezdec, majitel, pořadatel, rozhodčí – všichni ví, že je to drahé...

Ať ČJF či potažmo jen ZPoČJF by měla stále dávat prostor všem členům, aby si všichni mohli vybrat svou cestu, dle pravidel... proto je na zvážení, kdo bude dávat hranice, lidé co v tomto oboru celý život fungují a znají více úhlů pohledu -(Koza, Rédl, Mentlíková, Pěchouček, Schneider, Luža, Štětina, Jindra, Hanuščinová, Stroner, Sviták, Pittner, Jáchimová, Perníčková, Kůst, Krpela, Hladík, Kubošová, Tureček, Turner, Mašek, Smaha,a mnoho jiných) nebo právníci, manažeři..

Moje děti chtějí sportovat, ale chci, aby nemuseli hned skákat 150 (protože svět tomu chce), ale postupně od 60 cm, až nasbírají zkušenosti při závodech, mohli jít výš... a vlastní pílí si vydřely úspěchy – jen tak jim patří a budou si jich vážit. Zatím jezdíme drezúru, ale dlouho jim to asi nevydrží.... Chtějí skákat... . Chci, aby měli s kým soupeřit. Přesně si pamatuji, když já jako dítě jsem přijela na závody, kde jsme musely jít ZL – byli jsme 3. Milovala jsem závody, kde nás bylo 20, protože soutěživost v dětech je, tak proč jim jí chceme brát.. Obdivuji rodiče, kteří koupí dětem koně a první sezónu přeskochí veškerou poslušnost a jdou o 3 stupně obtížnosti výš, pak bohužel při prvních problémech většina končí... Nemají zkušenosti a rodiče se kupodivu nebojí, protože neví, co se může stát.... Ukazovat stále cestu všem koňským nadšencům, protože jen tak je jezdecký sport schopen přežít... Dobrou volbu a všichni můžete rozhodnout o tom, co bude a kdo ne, ať si nestěžuje.. Hezký den všem přeje Michaela Kodadová